

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-07-24491 נוה נ' רלפו ישראל בעמ ואח'

תיק חתומי:

בפני כבוד השופטת דלית ורד

תובע יוסי נוה

נגד

נתן וסר

נתבע

פסק דין

התביעה שבפניי הוגשה בגין נקיטת הליכי הוצ"פ על ידי הנתבע, וזאת בגין חוב אשר לטענת התובע נפרע לפני שנים רבות.

התובע טען כי ביום 10.5.15 בעת שביקש לתדלק את רכבו בתחנת דלק, התברר לו שכרטיס האשראי שלו נחסם, וכשהעביר כרטיס אשראי נוסף שברשותו, התברר כי גם כרטיס זה נחסם. כשפנה לבנק, התברר לו כי ננקטו כנגדו הליכים בתיק הוצ"פ. בלשכת ההוצ"פ נמסר לו כי תלוי כנגדו תיק פעיל אחד שמיספרו 0162265-98-6, והחוב בו עומד על 17,498 ₪. התובע נדהם משום שחוב זה סולק לפני שנים רבות. הוא פנה לנתבע טלפונית, ולטענתו אף שוחח עמו. העיקול שהוטל על חשבונו בבנק אכן בוטל, אולם חברת כרטיסי האשראי עמדה על כך שתוסר ההגבלה שהוטלה על התובע.

כבר בנקודה זו יובהר כי לפי סעיף 66א. לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967, רשאי ראש ההוצאה לפועל להטיל על החייב הגבלה מעשות שימוש בכרטיס חיוב, כמשמעותו בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986; לעניין זה נקבע כי דין הגבלה כדין סיום חוזה כרטיס החיוב בהודעת החייב. הוראת סעיף 66ג.א) לחוק קובעת כי הגבלה לא תיכנס לתוקף אלא לאחר שמנהל לשכת ההוצאה לפועל שלח לחייב בדואר התראה וחלפו 30 ימים מיום המצאת ההתראה.

התובע טען כי במשך שלושה שבועות נאלץ להתנהל ללא כרטיס אשראי בו הוא נוהג להשתמש באופן בלעדי כאמצעי תשלום. הוראות הקבע לא כובדו, הוא קיבל שיחות טלפון "לא נעימות" ובין היתר, התראה בדבר העדר כיסוי ביטוחי לכלי הרכב שברשותו. לטענתו, צווי העיקול וההגבלה הוטלו ללא כל עוול בכפו מבלי שהיה חייב סכום כלשהוא, וזאת כפועל יוצא ממעשיו ומחדליו של הנתבע. התובע טען כי הנתבע פעל בחוסר תום לב, וגרם לפגיעה בשמו הטוב, לטרדה רבה והשקעת זמן, בין היתר, עקב הצורך לחדש את כל הוראות הקבע. כן נטען כי גרמה לתובע עגמות נפש.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-07-24491 נוה נ' רלמו ישראל בעמ ואח'

תיק חיצוני:

בכתב ההגנה טען הנתבע כי תיק ההוצאה לפועל נפתח בשנת 1986 (מאוחר יותר שינתה ההגנה את גרסתה וטענה כי התיק נפתח בשנת 1998), וחרף נקיטת הליכים נמרצת החוב לא נפרע. הנתבע מנהל במשרדו כרטיס בהתייחס לכל חייב, וזאת באמצעות תוכנה לניהול תיקי הוצל"פ. על פי הרישום בכרטיס, התובע התקשר לראשונה ביום 10.5.15, וציין בפני עו"ד צוויג כי לא הצליח לשלם בתחנת הדלק. עוד טען בפנייה כי את החוב שבגיננו נפתח תיק ההוצאה לפועל, שילם עוד בשנת 1999. היות ועסקינן בתיק ישן בוטל העיקול באופן מידי. מהרישום בכרטיס עלה כי התובע הגיש בעבר בקשה לצו כינוס. בנסיבות אלה נערכה בדיקה באתר כונס הנכסים הרשמי ממנה עלה כי התובע קיבל הפטר עוד בשנת 2005. לפיכך, הוגשה ביום 12.5.15 בקשה לסגירת תיק ההוצאה לפועל. ביום 26.5.15 פנה התובע פעם נוספת, ועל פי בקשתו שלחה לו עו"ד צוויג אישור כי התיק נסגר. בנסיבות אלה טען הנתבע כי פעל באופן נמרץ ומהיר וביטל את כל ההליכים כנגד התובע, אף בטרם התבררה בפניו התמונה העובדתית, וזאת אך בשל טענת התובע כי פרע את החוב. בנוסף נטען כי התובע התרשל כשלא עדכן את תיק ההוצל"פ בדבר מתן ההפטר, ולפיכך אין לתובע להלין אלא על עצמו.

במועד הדיון היעידו בפני התובע, הנתבע וכן עו"ד צוויג.

התובע חזר על גרסתו וטען כי חלף כחודש ימים עד שבוטלה ההגבלה על כרטיסי האשראי. לטענתו, פרע את השיק לפני שנים רבות, והשיק הוחזר לו. עוד ציין "אני חושב שהתיק הזה לא היה בכינוס הנכסים, מתפלא שמש"ד עו"ד אחרי כל כך הרבה שנים למרות שידע שיש כינוס, ובסוף גם קיבלתי הפטר נוקט נגדי בהליכים." (פרוי' עמ' 2 שורות 27-29).

מעדותו של הנתבע עלה כי המשרד מטפל בתיקים רבים, והוא אינו מטפל בתיקי הוצאה לפועל באופן אישי. השיק נמצא ברשותו, אך אין הוא זוכר מתי בפעם האחרונה ראה את השיק. לטענתו, לא הוטל עיקול על חשבון הבנק, אלא הוטלה הגבלה, אשר לפני הטלתה יש למסור לחייב התראה. חשוב לציין כבר כעת כי הנתבע לא המציא לדיון את השיק ואף לא תדפיס ממחשב משרדו בהתייחס לתיק ההוצאה לפועל הנדון. הנתבע ועו"ד צוויג, מסרו פרטים על תיק ההוצל"פ, מבלי שהרישום של המשרד עמד אל מול עיניהם בזמן עדותם, ומבלי שהמציאו אסמכתא כלשהי לאימות טענותיהם.

עו"ד צוויג מסרה בעדותה כי לא בדקה אם השיק עדיין נמצא במשרד. לדבריה, בבדיקה שנרכה במשרד מצאה כי התובע שילם אך תשלום אחד על חשבון החוב, זאת לפני פתיחת תיק ההוצל"פ. היא לא ידעה לומר מהו מועד הפירעון של השיק, ואף לא ציינה בעדותה מהו סכום השיק, ומהו הסכום ששולם על חשבון החוב כאמור. לטענתה, תיק ההוצאה לפועל היה פעיל כל השנים ולא נגזו או בוער. היא הוסיפה כי "לפעמים קורה ששנתיים שלוש לא עושים הליכים, ואז עושים מבצע מרוכז ופועלים בכל התיקים שלא פעלו בהם" (פרוטוקול עמ' 4, שור' 17-15).

עוד מסרה בעדותה: "כשהתקשר אלי התובע ואמר שיש לו עיקול אמרתי לו שאני לא רואה תשלום, אבל מאחר ומדובר בתיק ישן אז אבטל את העיקול ואבדוק טענה זו. אז בדקתי בתיק, אם אדם שילם

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-07-24491 נוה נ' רלמו ישראל בעמ ואח'

תיק חיצוני:

ולא סגרו לו את התיק, אז יש כשל במשרד שחייבים לבדוק ולתקן. אבל לגבי התובע זה לא כל כך חשוב כי ראיתי שיש בקשה לצו כינוס, אז באתר של הכני"ר ראיתי שאי שם בשנות האלפיים הוא קיבל הפטר חלוט. לכן התיק הזה דינו להיסגר, והתקשרתי אליו ואמרתי לו שאני מבטלת את העיקול. הוא היה נסער, דאגתי שיגישו בקשה לביטול עיקולי צד ג'. העיקול עצמו היה כתוצאה מהגבלה שאנחנו הוצאנו (פרו' עמ' 4 שורות 22-28).

בהמשך עדותה ציינה את כתובת התובע לפי רישומי המשרד. משטיין התובע כי אינו מתגורר בכתובת זו שנים רבות, השיבה עו"ד צוויג כי היה זה מחובתו לעדכן את כתובתו בלשכת ההוצל"פ. כשנשאלה אם בבקשה לצו כינוס ציין התובע כתובת אחרת, השיבה כי בוודאות לא, שכן במקרה כזה היו דואגים במשרד לעדכן בכרטיס את הכתובת, אך אישרה כי אין ברשותה אסמכתא לאימות טענתה זו.

דיון והכרעה:

משטיין התובע כי פרע את השיק לפני שנים רבות, היה זה אך מתבקש כי תערך בדיקה יסודית שמא נפלה טעות כלשהי אשר בעטייה תיק ההוצאה לא נסגר. עו"ד צוויג אישרה כי במקרה רגיל היה נכון לערוך בדיקה כזו, אך בנסיבות דנו לנוכח מותן ההפטר לא נערכה בדיקה, שכן ממילא דינו של התיק להיסגר.

בדיקה יסודית לא נערכה אפוא, אך גם בדיקה אלמנטרית אם השיק עדיין מצוי ברשות הנתבע לא נערכה. עו"ד צוויג טענה כי התובע שילם בגין השיק תשלום אחד עוד לפני פתיחת תיק ההוצל"פ, אך אסמכתא לאימות טענה זו לא הוצגה. בנוסף, לא צוין מהו הסכום שעל פי רישומי הנתבע שולם כאמור, והאם הסכום ששולם היה משמעותי בהתייחס לסכום השיק.

אף אם אצא מהנחה כי החוב בתיק ההוצאה לפועל לא נפרע, אני סבורה כי בנסיבות דנו פעל הנתבע באופן רשלני כשנקט בהליכי הוצאה לפועל כנגד התובע, ובפרט בצעד חמור כהטלת הגבלה על כרטיסי החיוב של התובע, ואפרט את נימוקיי.

ההגנה לא הציגה גרסה כלשהי בדבר הליכי ההוצאה לפועל שנקטו כנגד התובע במשך השנים, ובפרט בשנים האחרונות. ככל שהנתבע ביקש להוכיח כי ההגבלה הוטלה כחלק מהניהול השוטף של התיק וכחמשך לעיקולים ופעולות הוצאה לפועל נוספות שנקטו על ידו באופן שגרתי בשנים האחרונות, היה עליו להציג את הרישום המנוהל במשרדו אודות הפעולות שנקטו כאמור. בנסיבות שבהן הנתבע נמנע מלהמציא רישום המצוי ברשותו, על אף שהיה בו כדי לסייע לבירור העובדות הרלוונטיות לתביעה, יש לזקוף לחובתו את הימנעותו זו. על כך יש להוסיף כי הדעת נותנת כי בשנים האחרונות הנתבע לא נקט בהליכי הוצאה לפועל כנגד התובע, ובוודאי שלא בהליכים משמעותיים, שאם לא כן היה התובע נזקק עוד קודם לכן, ופועל לביטולם כפי שפעל כשנדע לו על העיקול והגבלת כרטיסי החיוב שברשותו.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-07-24491 נוה נ' רלפו ישראל בעמ ואח'

תיק חיצוני:

עוד הנני סבורה כי בנסיבות דגן כאשר מדובר בתיק הוצאה לפועל ישן, אשר לא הוכח כי בשנים האחרונות ננקטו בו הליכי הוצאה לפועל, היה על הנתבע לערוך בירור כי כתובתו של התובע כפי שנרשמה במחשב משרדו עדיין מעודכנת, וזאת בטרם הגיש בקשה להטלת הגבלה על כרטיסי החיוב של התובע. בירור זה נדרש על מנת לוודא כי ההתראה הנשלחת על ידי ראש ההוצאה לפועל 30 ימים לפני כניסת ההגבלה לתוקף, תגיע ליעדה. הנתבע לא היה רשאי להתעלם מהעובדה שחלפו שנים רבות מפתיחת תיק ההוצאה לפועל, ולהיות אדיש לאפשרות כי התובע אינו מתגורר עוד באותה כתובת כפי שנרשמה שנים קודם לכן.

הנקודה המכרעת הפנימית לחובתו של הנתבע היא העובדה שמשרדו קיבל את הבקשה שהגיש התובע למתן צו כינוס. בדיקה פשוטה וקלה באתר הכנוס הרשמי, לפני הטלת ההגבלה, הייתה מונעת את הנוק המיותר שנגרם לתובע בסופו של יום. ואכן, בעקבות פנייתו של התובע, עו"ד צוויג בדקה את הרישום בכרטיס, ומשראתה כי הוגשה בקשה למתן צו כינוס, ערכה בדיקה באתר הכנוס הרשמי, וגילתה כי עוד בשנת 2005 ניתן לתובע הפטר.

חוק ההוצאה לפועל קובע כי על החייב מוטלת החובה לעדכן את כתובתו. החובה להגיש בקשה לסגירת תיקי ההוצאה לפועל בעקבות מתן הפטר מוטלת אף היא על החייב. ואולם אין בהטלת חובות על החייב כדי לפטור את הזוכה מהחובה לפעול בזהירות ראויה ובתום לב בעת נקיטת הליכי הוצאה לפועל על ידו. ראה, ע"א 2998/07 (מחוזי- ת"א) יוסף ארביב נ' תחנת מעבר השרון. מפרשת ההגנה עלה כי המשרד ערך מבצע ופעל באופן מרוכז בכל התיקים שבהם לא ננקטו הליכי הוצאה לפועל מזה מספר שנים. עריכת "מבצע" אינה פוטרת מהצורך בעריכת בדיקה מקדימה בכל תיק ותיק לפני חידוש ההליכים בו. לא הייתה בפי הנתבע טענה כי הוא או מי מטעמו ערכו בדיקה כלשהי בטרם חידשו את הליכי ההוצאה לפועל כנגד התובע. כפי שהובהר לעיל, בדיקה קצרה ומהירה הייתה מלמדת על הפטר שניתן עשר שנים קודם לכן, בשנת 2005.

התובע תבע סכום של 10,000 ₪. נתבע טען כי התובע לא הוכיח את הנוק שנגרם לו בגין הטלת ההגבלה והעיקול. הנוקים בהם עסקינן אינם בעיקרם נזקי ממון, ומאופי הנוקים וטיבם קיים קושי להמציא ראיות לצורך הוכחתם, ועל בית המשפט מוטל לכמת ולחעריך את הנוקים על פי הנסיבות שהוכחו. התובע השתית את תביעתו על הטרדה שנגרמה לו, עוגמת הנפש הצורך להתנהל ללא אמצעי תשלום, כאשר הוכח כי עד לביטול ההגבלה חלפו למעלה משבועיים. תבאתי אף בחשבון כי היה על התובע לעדכן את תיק ההוצאה לפועל על מתן הפטר.

לאחר שקלול כלל הנתונים, אני מחייבת את הנתבע לשלם לתובע סכום של 3500 ₪.

בנוסף, יישא הנתבע בהוצאות התובע בסכום של 700 ₪.

הסכומים האמורים יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום בפועל.

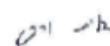
בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-07-24491 נוה נ' רלפו ישראל בעמ ואח'

תיק חיצוני:

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.
זכות להגשת בקשת רשות ערעור בתוך 15 ימים מיום המצאת פסק הדין.

ניתן חיום, כ"ז תמוז תשע"ו, 02 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.

דלית ורד, שופטת